

POSLANSKA ZBORNICA SPREJELA TARIFNI PREDLOG

OD IZDELOVANJA DOBREGA
PIVA BI IMELA ZAKLADNICA
POL MILIJARDE DOHODKOV

Senator Bingham zahteva, naj se takoj dovoli izdelovanje piva, ki bi imelo štiri odstotke alkohola. — Za tarifni predlog, ki so ga stavili demokrate, je glasovalo tudi nekaj republikancev. Glede zvišanja ali znižanja tarifnih pristojbin ne bo odločal predsednik, pač pa kongres.

WASHINGTON, D. C., 10. januarja. — Včeraj je bila sprejeta v poslanski zbornici tarifna predloga, ki so jo stavili demokrate. Med burnim protestom republikancev je bila sprejeta z 214 proti 182 glasovom.

Zanjo je glasovalo tudi trinajst republikancev ter poslanec farmersko delavske stranke, Kvale iz Minnesote.

Predloga, ki bo sedaj izročena senatu, pomenja velik udarec proti tarifni politiki republikancev. Določa namreč, da predsednik nima več pravice na nasvet zvezne tarifne komisije znižati ali zvišati carinske pristojbine. To pravico naj ima vbodoče edinole kongres.

Nadalje je predsednik pozvan, naj skliče mednarodno konferenco, koje naloga bo znižati sedanjne visoke carine po vsem svetu.

WASHINGTON, D. C., 9. januarja. — Demokratski narodni odbor je določil, da se bo vršila letošnja demokratska konvencija v Chicagu. Zadržela se bo dne 27. junija. — Tudi republikanska narodna konvencija se bo vršila v istem mestu, toda dva tedna prej.

Predsednik demokratskega narodnega odbora je odločno zanikal obstoj neke klike, ki skuša izsiliti, da bi bil imenovan za demokratskega predsedniškega kandidata sedanji governor newyorške države, Franklin D. Roosevelt.

WASHINGTON, D. C., 9. januarja. — Senator Bingham, republikanec iz Connecticuta je danes pred posebnim senatnim odsekom priporočal, naj kongres dovoli varjenje štiriodstotnega piva, češ, da bi bilo to najboljšo sredstvo za pomoč farmerjem, nezaposlenim in prazni zvezni blagajni.

Ako bi bil njegov predlog sprejet, bi takoj vzcvetela milijardna industrija, ki bi v obliki davkov prinesla zvezni zakladnici vsako leto nad štiristo milijonov dolarjev, in na tisoče nezaposlenih bi dobilo delo.

Senator Tydings, demokrat iz Marylanda, je rekel tekem debate: — Izdelovanje dobrega piva bi v dosti večji meri izboljšalo položaj nego vsaka rekonstrukcijska finančna korporacija. Sleherni ve, da v nobenem mestu prebivalstvo ne izpolnjuje suhaških postav. Kakorhitro bi bilo dovoljeno izdelovanje dobrega piva, bi dobilo tristotisoč nezaposlenih delo, dočim bi bila zvezna blagajna vsako leto za petsto milijonov na dobičku.

WASHINGTON, D. C., 9. januarja. — Vodstvo Rdečega križa je objavilo, da bo uporabilo za posebne slučaje vse vire, ki so na razpolago. Pri tem bodo prišli v prvi vrsti v poštev nezaposleni, nadalje prebivalci v dolini Mississippi, ki so bili prizadeti vsled poplave, Indijanci v zapadnih državah ter farmerji v šestih državah severozapada, ki so bili prizadeti vsled suše.

Ameriška Delavska Federacija priporoča nujno zvezno pomoč, in istega mnenja so tudi razne dobrodelne organizacije, dočim vztraja W. S. Gifford, načelnik Hooverjevega odbora za nezaposlene, na stališču, da imajo lokalne organizacije in oblasti dovolj sredstev za odpomoč.

Kitajska je zopet brez vlade

NEOBIČAJNO
ZIMSKO
VREME

V Niagara Falls so trgali jabolka. — Hudson je ni zamrznil. — Farmer je še kosil travo.

Niagara Falls, N. Y., 10. jan. Mrs. A. C. Jones je na svojem vratu potrgala več jabolk. Pravi, da so sosednji otroci že več dni trgali in jedli jabolka z njene vrta.

Albany, N. Y., 10. januarja. — Zima še ni preprečila vožnje okeanskih parnikov do Albany. Vsed izvanredno gorskega vremena reka Hudson še ni zamrznila, kar je vedno v navadi v tem letnem času. Kar se že ni zgodilo mnogo let, je neka majhna ladja brez ovire dospela v Albany in izločila 20,000 sodov olja.

Pittsburgh, Pa., 10. januarja. Albert Ferner je kosil travo na svoji farmi.

Farmerji v West Virginia so navrtali javorjeva drevesa in dobili nad 900 galon soka.

V Pittsburghu neki robin znaša svoje dneždo.

ALI MORE MORNARICA
BRANITI ZDR. DRŽAVE?

Washington, D. C., 10. jan. — Pred senatnim mornariškim odborom je admiral William V. Pratt zagovarjal svoje stališče, da se morajo Združene države zavzeti, da zgradijo bojno brodogradnjo v skladu z londonsko pogodbo.

Admiral Pratt se strinja s predlogom kongresnika Vinsona, ki je predlagal, da vlada izdela načrt za desetletni program za graditev bojnih ladij v znesku 616 milijonov dolarjev.

Senator Davis je vprašal admiral Pratt, ako je ameriška mornarica dovolj močna, da brani deželo. Predsednik odbora senator Hale je admiralu prosil, naj na to ne odgovori, temveč naj pove svoje mnenje samo predsedniku in njegovemu kabinetu.

Imamo pravico, da vemo, — je odvrnil senator Keyes, — toda ne smemo razglasiati. Člani odbora so sklenili, da njegov odgovor ne sme priti v javnost.

Nobena država ne krši obveznosti pogodbe; samo mi smo ostali zdej, — je rekel admiral Pratt.

PONUDIL DELO TATU

Pelham Manor, N. J., 10. jan. Charles H. Bentley je skušal biti dobi Samaritan.

V svojem poročilu, ki ga je poslal policiji, pravi, da je v svoji hiši zalotil nekega tatu, ga zgrabil in mesto, da bi ga izročil policiji, mu je obljubil službo.

Ne boste mi dali dela, — pravi tat, — temveč me boste izročili policiji. — S temi besedami se iztrga iz Bentleyevih rok, v katerih ostane nekaj gumbov njegovega suknjice. Tat je naglo skočil k vratom in izginil.

LAŠKEGA
KONZULA
SO OBSTRELILI

Italijanski dijak je streljal na italijanskega konzula. — Prišel je v urad in takoj pričel streljati.

Pariz, Francija, 10. januarja. Italijanski dijak ki je prišel na italijanski konzulat je streljal na italijanskega konzula Giuseppe Gentile v njegovem uradu.

Dijak, ki je povedal policiji, da je njegovo ime Mihael Riccio, je samo ranil konzula in njegovo stanje ni nevarno. Riccio je izjavil, da je bil pred 32 leti rojen v Palermo.

Francoska policija je bila opozorjena, da naj pazi na bombe, ki so bile mogoče poslale iz Zdr. držav. Zadnje čase so namreč ameriški protifašisti poslali mnogim konzulom bombe in najbrže tudi v Evropo.

Francoski parnik Escalibur, ki prihaja iz Združenih držav, ima mnogo zavrtkov naslovljenih na ministrskega predsednika Mussolinija. Predno bodo zavrtki odpisani naprej, jih bo francoska policija pri prihodu parnika preiskala.

NENAVADEN
SAMOMOR

Prijatelj je prisilil z revolverjem tovariša, da napiše oporoko. — V pričo njega se je ustrelil.

Paterson, N. J., 10. januarja. — Trije prijatelji so sedeli v sobi Geralda Younga, starega 22 let in so se prijateljsko pogovarjali.

Naenkrat pa se dvigne Fred W. Weaver, star 23 let in potegne revolver. Nameri na Younga, medtem ko je Charles Schuman preplašen gledal. Weaver prisili Younga, da na pisalni stroj napiše njegovo oporoko. Young piše, kot mu Weaver narekuje:

Jaz, Fred Weaver, s tem izročam vse svoje osebno premoženje Gerald Youngu, da ga razdeli med svoje prijatelje.

Weaver je rekel, da je mnogo zagrešil in da ni vredno, da bi še živel dalje. Prisilil je svoj prijatelja, da sta se postavila z obrazom k zidu. Nato zaslišita strel. Ko se obrneta, sta videla Weaverja mrtvega s prestreljeno glavo.

VELIK SNEG V ITALIJI

Ascolipiceno talija, 10. jan. — Snežilo je več dni in mesto tiči v tri metre (devet čevljev) debelem snegu. Na skijih so morali iti do mesta, da so prebivalec prinesli živeža.

VROČINA V AVSTRALIJI

Adelaide, Avstralija, 8. jan. — Mesto je vpeljalo purno službo za policiste, ki pazijo na promet po ulicah. Vročina je znašala 122 stopinj.

SUHAŠKA
POSTAVA
NA FINSKEM

Težave pri uravnavi nove postave. — Gostilničarji ne smejo delati dobička s pijačo. — Proti temu protestirajo.

Helsingfors, Finska, 10. jan. — Določevanje nove postave glede prodaje opojnih pijač je zadelo na nove težave. Prejšnji teden je namreč finški narod z veliko večino glasoval za prodajo opojnih pijač in vlada je sklenila, da gostilničarji ne smejo pri prodaji imeti nikakega dobička. Gostilničarji so seveda vložili oster protest.

Helsingfors, Finska, 10. jan. — Glasovanje glede prohibicije, ki je bila na Finskem v veljavi 13 let, je naslednja: vseh oddanih glasov je bilo 774,487, med njimi je bilo 337,418 ženskih glasov. Da ostane dosedanja postava, je bilo 24,208 glasov; da se dovoli prodaja vina in piva 10,947 glasov, za odpravo prohibicije 546,332 glasov ali 70 odstotkov vseh oddanih glasov.

226,820 žensk je glasovalo za odpravo prohibicije.

UČITELJI PROTESTIRAJO

Trenton, N. J., 9. januarja. — Nad 2000 učiteljev in učiteljic je prišlo pred državno palačo, da protestirajo proti predlogi republikanskih poslancev za znižanje učiteljskih plač za deset odstotkov.

Učitelji so nameravali ostati v mestu celo noč, ker so prinesli s seboj jedila.

NAŠEL ZLATO V PEPELU

Henderson, N. C., 9. januarja. George D. Slack je izpraznil peč in je med pepelom našel kepo zlata, ki je vredna okoli sto dolarjev.

Slack se spominja, da je vrgel v peč kepo premoga, ki se je bleščala, vedel pa ni, da se v kepi nahaja zlato. Premog je zgorel, zlato se je raztopilo in se je strnilo v kepo.

BRIAND JE BOLAN

Pariz, Francija, 10. januarja. Aristide Briand, bolan in utrujen, je prosil ministrskega predsednika Lavalja, da imenuje novega zunanje ministra.

Briand, ki je po vojni nosil breme francoske vlade na svojih ramah, je obvestil ministrskega predsednika, da vsled svoje boleznosti smatra za svojo dolžnost, da izroči svoje mesto kot zunanji minister v roke ministrskega predsednika. Njegova odpoved je v sedanjem času povzročila veliko presenečenje.

NIKOLAJ BO POTOVAL

Bukarešta, Rumunska, 9. jan. Prince Nikolaj ki se je pokoril zahtevi svojega brata, Karola in dovolil, da se njegova poroka z navadno meščanko razveljavi, bo v kratkem odpotoval v tujino.

JAPONCI NADALJUJEJO
VOJNO PROTI "BANDITOM"

TOKIO, Japonska, 10. januarja. — Poročila, ki so dospela iz Mandžurije, poročajo o vročih bojih. Japonska armada nadaljuje s svojo ofenzivo proti kitajskim banditom jugozapadno od Činčova. Dopisnik lista "Asahi" pravi, da je japonska kavalarija obkolila pet tisoč banditov ter se z njimi spustila v boj, ki je trajal več ur. Petnajst Japoncev je bilo usmrčenih, dvajset pa težko ranjenih.

Iz Singčena so pozneje dospela japonska ojačenja v družbi nekaterih aeroplanov.

Japonska vlada sestavlja odgovor na ameriško noto, v kateri zahteva ameriška vlada politiko "odprtih vrat" v Mandžuriji. Japonski poslanik v Londonu je dobil navodilo, naj obvesti angleško vlado, da bo ta politika vzdržana.

London, Anglija, 10. januarja. Daily Express je dobil od svojega dopisnika v Peipingu poročilo, da voditelji nove kitajske vlade zapuščajo Nanking ter da nočejo imeti nobenega opravka več z oficijelnimi posli.

Poročilo dostavlja, da so uradniki, med njimi tudi zunanji minister, prišli do prepričanja, da tuje sile nočejo podpirati Kitajske v sporn za Japonsko ter da so se izjalovila vsa prizadevanja za pridobitev te podpore.

Nova kitajska vlada pod vodstvom ministrskega predsednika Sun Fo, je nastopila svoje mesto po odstopu Čang Kaj Šeka.

Nekateri, domnevajo, da se bo Kaj Šek vrnil v Nanking in znova prevzel vladne vajeti.

BREZ DELA; ZASTAVITA
ZADNJO OBLEKO

Dunaj, Avstrija, 10. januarja. Da sta jasno pokazala svojo revščino, sta Teodor Erdinger, star 26 let, ki je že več mesecev brez dela in njegova žena Karolina, stara 24 let, po glavnih dunajskih ulicah naga nesla zadnjo svojo obleko v zastavljalnico.

Ker je bilo ravno popoldne, so bile ulice obljubene in marsikdo je z veseljem gledal nenavadni prizor; prišla pa sta samo do Michaela trga, kjer ju je policija aretirala.

Toda imela sta uspeh. Komaj sta prišla na policijsko postajo, je že zazvonil telefon in nekdo je Erdingerju ponudil delo.

PAPEŽEVO ODLIKOVANJE
MUSSOLINIJA

Vatikansko mesto, 10. jan. — Papež Pij XI. je podelil ministrskemu predsedniku Benitu Mussoliniju drugi najvišji red katoliške cerkve, red zlatih ostrog.

Mussolini je trinajsti živičasti lastnik tega odlikovanja. Med drugimi so: bivši španski kralj Alfonz, egiptovski kralj Fuad in predsednik Portugalske Antonio Carmona.

S tem, da je papež podelil najvišji red Kristusa italijanskemu kralju in prestolonasledniku princa Humbertu ter red Mussoliniju, dokazuje, da ima papež iskreno željo, da bi med italijansko vlado in Vatikanom vladal mir.

NEMŠKI
PRINCI V
SLUŽBAH

Eden je jezuit, drugi piše drame, tretji prodaja Fordove avtomobile. — Vojna jim je vzela udobno življenje.

Berlin, Nemčija, 10. januarja. Nemški principi v gotovem pomenu niso več principi. Hessenski princ Kristofer, nečak cesarja Viljema, prodaja avtomobile v Berlinu. Prejšnji saški prestolonaslednik je sedaj jezuitski pater Jurij. Eden sin pruskega princea Henrika se je resno oprijel poljedelstva, drugi pa ima plantazo v Costa Rici.

Prince Reuss je postal dramaturg in je ravnatelj Gera gledališča v Berlinu.

Najstarejši sin bivšega nemškega prestolonaslednika prince Viljema, ki je star 26 let, študira pravosodje na vseučilišču v Koenigsbergu. Njegov brat prince Alois Ferdinand je mehanik v Fordovi tovarni v Detroitu; prince Hubert obiskuje poljedelsko šolo v Potsdamu, najmlajši Eric, se pripravlja na bančno službo v neki banki v Bremenu, vsak dan pa tudi nekoliko časa dela v uradu parobrodne družbe Severo-nemškega Lloydja, ker ima veliko veselje se potovarjanje.

Bivši prestolonaslednik se tudi peča s poljedelstvom na svojem posestvu. Njegov brat je opustil slikanje in dela sedaj za Hitlerja.

POVODENJ V
LJENINGRADU

Ljeningrad, Rusija, 10. januarja. — Reka Neva je zopet pokazala svojo jezo. Velikanski vihar ki je brez usmiljenja razmetaval ladje po Finskem zalivu, je dvignil vodo Neve nad sedem čevljev. Tovarniški okraj je poplavljen.

KOLESARSKA TEKMA
NA ITALIJANSKEM

Milan, Italija, 10. januarja. — Dva tisoč sto kolesarjev je pričelo dirko preko Lombardije. Cesta, katero morajo prevoziti, je dolga 35 kilometrov.

POZOR, ROJAKI!

Blaznikove PRATIKE so razprodane. Ne naročajte jih več, ker jih ne bomo več dobili.

Uprava Glas Naroda.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko, za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Na pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Na četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pokliče po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalnice naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3875

AMERIKA IN DALJNI VZHOD

Tekom prodiranja Japoncev v Mandžuriji, se administracija v Washingtonu ni mogla odločiti, za katero stranko naj se zavzame.

Poslala je sicer par not, ki so bile pa brez pomena in brez vpliva, in zato je vse presenetil nenadni in energični nastop ameriškega državnega tajnika Stimsona.

Zadnja poročila z Daljnega vzhoda so ameriško vlado zelo vznemirila, in upanje, da Japonska ne namerava za stalno okupirati Mandžurije, je vedno bolj slabotno.

Oni, ki dobro poznajo položaj, so že pred časom spoznali, da ima v Tokio poglavitno besedo militaristična stranka, ki si bo z vsemi sredstvi zajamčila prostorno interesno sfero v Mandžuriji. To bo storila neoziraje se na Ligo narodov in na stališče velesil.

Ako bi se washingtonski gospodje že prej zganili, z večjo energijo protestirali in se že prej sklicevali na pogodbo, sklenjeno med devetimi silami, bi najbrž imeli dosti več izgleda, da bi prodrli s svojimi zahtevami.

Ker je zopet stopila na površje pogodba, sklenjena med devetimi silami, nastane vprašanje, kaj se bo zgodilo.

Napram taki velesili kot je Japonska, je Liga narodov brez moči, če vse države, ki imajo svoje interese v Mandžuriji, skupno ne nastopijo.

Poleg vojne, do katere pa najbrž ne bo prišlo, preostajata Ameriki še dve sredstvi: prekinjenje diplomatskih odnošajev in trgovski bojkot.

Trgovski bojkot je orožje, katerega se Japonci najbolj boje. Zaenkrat se še ne da reči, če se bo Washington poslužil tega orožja.

Zadnja nota ameriškega državnega tajnika je precej previdno sestavljena. Položaj se mora čimprej razjasniti.

Diplomatski umik bi pomenjal, da so pogodbe, sklenjene med državami, brez vsake vrednosti ter da napreduje izvenpolitična izolacija Združenih držav.

NASI V AMERIKI

Ko se je v Clevelandu v petek vrnil od dela, je bil ubit v avtomobilu mladi rojak Rudolf Pavlin, star šele 21 let. Zapuščal žalostno mater, brate Franka, Johna, Josepha, Henryja in Avgušina.

V torek popoldne je umrl v Wankeganu, Ill., dobro poznani rojak Andrej Stražišar, p. d. Štefek, doma iz Padeža nad Borovnic. Umrl je v lepi starosti 89 let. V Wankeganu zapuščal hčer: Jero, omožena Opeka, soproga I. predsednika K. S. K. J., F. Opeke, Ano, omožena Slana in Mary, omožena Hodnik. V Clevelandu pa zapuščal hčer, Ivano Kolar. Zapuščal tudi mnogo vnukov in pravnukov ter drugih sorodnikov in mnogo prijateljev. V Ameriki je bival nad 40 let.

23. decembra je preminul v Milwaukee rojak Frank Peteršek, star 55 let, ki je bolehal 3 mesece. Bil je vdovec in zapuščal

8 že odraslih otrok. Pokopan je bil na Holy Cross pokopališču iz slovenske cerkve na W. Mineral St. — Dalje je v West Allisu umrla Ljuba Chaush, rodona Hrvatica. Pokopana je bila na Calvary pokopališču.

V torek, dne 29. decembra je umrla v Aurora, Minn., žena in mati Franciška Rayner. Pokojna Frances Rayner je bila rojena 28. februarja leta 1887 v vasi Prestava pri Zatičini na Dolenskem. V Ameriko je prišla v Comestown, Mass. in tam se je leta 1906 tudi poročila. Leta 1912 se je s celo družino preselila v Aurora, Minn., in od takrat bivala tam ves čas.

Za pokojno žaluje soproga Frank in osem sinov: Frank Jr., Sylvester, Anton, Joe, Stanley, John, Rudolf in Edward, ena sestra v Texas, dve sestre v stari domovini in dva brata tukaj v Ameriki.

Iz Slovenije.

Tragična smrt rojaka na ladji.

Pred dnevi je nesrečno naletel na monitorju "Savi" smrt podnarednika vojaškeobrtne stroke Janka Golje z Bleda. Golja si je v kabini zakuril pečico, iz katere je uhajal strupeni oljki monoksid, ki je Goljo zadušil. Pokojnik je bil izvrsten podoficer in splošno priljubljen pri svojih tovariših. Ker je bil marljiv, spret in svoji stroki in za vsako delo uporaben, so ga njegovi predstojniki prav cenili.

Tragedija vojnega invalida.

28. decembra popoldne se je po illoveci in bližnji okolici razširila vest, da so našli pod Ahlinovim kozlozem mrtvega nekega moškega ki je tam najbrž zmrznil. Našel ga je hlapec Štefan Švigelj z Dolenske ceste številka 58. O zadevi je bila bveščena stražnica na Dolenski cesti, ta je pa pozvala uradnika s policijske uprave. Policijski zdravnik dr. Avramovič in službovalci uradnik Florjan sta ugotovila, da gre za brezposelnega invalida brez desnice France Keržić, rojenega 1888 v ljubljani in pristojnega na Brezovico.

Keržić je bil oženjen, baje pa se je ločil in je bil že dalje časa brez zaslužka in stalnega bivališča. Često je prenočeval na Ahlinovem kozlozu. V nedeljo zvečer je nekoliko popil, ponoči je pa zlezel na kozloze. Menda je padel s stopnic, ki vodijo na kozloze ali pa se je v spanju prevrgel in telebil na tla. Pri padcu se je nekoliko ranil na glavi in se najbrž onesvestil. Ker ni nihče vedel zanj, je ostal brez vsake pomoči in je zmrznil. Zdravnik dr. Avramovič je odredil, da so truplo ponesrečenega invalida prepeklili v mrtvašnico pri Sv. Krištofu.

Sirov napad s sekuro.

Jeza Mihael, trgovec z živino iz Apač na Dravskem polju, je bil na sv. Štefana povabljen k svojemu svaku, ki je praznoval svoj god. Na godovanju se je seveda tudi precej pilo in se je Janez okrog 21. že malo vinjen vračal domov. Na cesti pa ga je nenadno neznani storilec napadel s sekuro in mahnil z njo proti glavi. K sreči je napadalec udaril s sekuro po glavi paševno tako, da mu je ni razklat, dasi je sicer odsekal kosček kosti na lobanji. Ako bi živinski napadalec zadel naravnost na glavo, bi bila smrt neizogibna. Jeza se je takoj zgrudil na tla in obležal nezavesten in so ga v takem stanju z domačim vozom okrog 2. zjutraj pripeljali v pujsko bolnico, kjer so ugotovili nevarno poškodbo.

Ranjenec je drugega dne, ko je prišel k zavesti, izpovedal, da sumi za napadalec nekega mladčiča, katerega sicer na videz pozna, vendar mu pa ne ve imena. Surovega napadaleca naslednjeje orožniki.

Smrtna nesreča z lovsko puško.

Na sv. Štefana praznik okrog 21. ure je prišel k lovskemu pazniku Gavezu Alojziju na Girenjskem vrhu na obisk 17-letni posetnikov sin Polare Ivan z iste vasi. Fant je vzel Gavezovo dvocevno lovsko puško v roke in se začel z njo igrati, ne da bi vedel,

da je puška nabita. Tedaj pa se puška nenadno sprožila in so šibke zadetle Gaveza Alojzija naravnost v obraz. Nesrečnik se je zgrudil na tla in nekaj trenutkov nato izdihnil.

Tragična smrt dekleta v Krškem.

Baš sredi božičnih praznikov je ugledno družino veletrgovec Postržina zadela huda nesreča. Neprizadevano so izgubili svojega sinka-edince, komaj sedemdesetletnega Slavka, ki je postal žrtev hudih opeklin zadobljenih po vročem mleku.

Na božič dopoldne je imela fantička v varstvu domača služkinja. Kakor običajno je tudi to pot imela otroka poleg sebe v kuhinji v neposredni bližini štedilnika, na katerem je stal lonec vrelega mleka. Med delom se je služkinja za hip odstranila iz kuhinje, kar pa je bilo usodopolno za dečka. Ročice živahnega dečka so segle po lonecu, ki se je prevrnil, vroče mleko pa se je razlilo po dečkovem telesu in mu zadalo hude opekline, katerim je po 24 urah podlegel.

Nesrečen konec lova na Dolenskem.

Letošnji božični prazniki so se po nekaterih krajih praznovali žal tudi s krvjo. Posebno kravdan je bil praznik sv. Štefana v Dol. Straži in Srednjem Lipovcu.

V Dol. Straži so imeli lovci te dni v revirju Teleskinja in Rakosketa napovedan lov. Po lovu so se lovci zbrali v vaski gostilni Petreta, kamor so prišli okrog 14. V gostilni je bilo tudi nekaj domačih fantov, med njimi nad 20 let stari Anton Župancič. V fantovski družbi so pričeli zbijati šale na račun lovecev, ki so utrpeli nekaj zatev. V prvi vrsti so se domači fantje znesli nad lovem Jospom Šiško iz Sel. Ko je ta odšel iz gostilne po stopnicah na cesto, so pridreli za njim tudi fantje, ki so ga pričeli ponovno kar na lepem izvajati. Prihiti je za njim iz gostilne, čeprav ga je zadrževal lovec Fabjan. Ko je Šiška videl, da ga preganjajo, je obrnil svojo puško proti Županciču ter sprožil. Strel je fanta zadel v desno stran prsi ter napravil veliko zvežajočo rano. Hudo ranjenega Županciča so prepeljali v moško bolnišnico. O dogodku so obvestili novomeške orožnike, ki so takoj začeli preizvedovati in so dognali, da so nesrečni dogodek povzročili nasilni fantje.

V Srednjem Lipovcu so bili ljudje na praznik po večini v svojih zidanicah. O uraku so se vračali proti domu. Med njimi je bil tudi posestnik Jože Vidmar z ženo in posetnikovim sinom Dominikom Pižanom. Ko so prišli v vas, so se ločili. Kmalu potem, ko je prišel domov, je začel Pižan od Viktorjeve hiše razburljivo glasovno. Stregel je takoj k Vidmarjevi, kjer je zapazil, da se stari Vidmar otepa ljudi, ki so mu hoteli s silo odvzeti lovsko dvocevko. Pižan se je takoj postavil ob Vidmarjevo stran in pograbil za puško. Močnejšemu nasprotniku se je posrečilo, da mu jo iztrgal iz rok, pri tem pa se je puška po nesreči sprožila in strel je zadel 20-letnega Pižana v desno koleno, ki ga je popolnoma deformiral. Ranjenca so odpeljali v bolnišnico v Kandijo.

NEVARNOST JAPONSKO-KITAJSKE VOJNE

Dne 16. decembra je 80.000 kitajskih dijakov priredilo silovite demonstracije proti kitajski nankinski vladi. Ogorčeni nad mladem zadržanjem vlade v mandžurskem vprašanju, so napadli vladno poslopje in razgnali vladne moke na vse štiri vetrove. Iste usode je bilo doseženo tudi ministrstvo zunanjih zadev, nakar je mladina napadla tudi policijsko poslopje ter ga zavzela. Vlada je morala odstopiti in se na zahtevo razjarjene mladine umakniti odločnejšim močem. Deset dni so dijaki pravljali vstajo in so jo tudi temeljito izvedli. Ustavljali so vlake in pošiljali množice manifestantov v Nanking, da dajo poudarka svojim zahtevam.

Nacionalistična mladina kitajskih visokih šol zahteva od Japoncev brezpogojno izpraznitev vseh zasedenih delov Mandžurije, do katerih mikadov država nima nikakršnih pravnih naslovov in postavlja grožnjo alternativno vojne med Kitajsko in Japonsko. Poročevalci ameriških listov javljajo, da je položaj tako zaostren, da je vojna med obema azijskima narodoma neizogibna. V teku zime da bodo stvari dozorevale, na pomlad pa pride nedvomno do krvavega razračunavanja. Kitajska mladina, ki se strinja z njo vse intelektualno tristolijonskega naroda, ne veruje več v silo Društva narodov, dasi se je Kitajska obrnila nanj, priznava ženevsko institucijo kot kompetentno ter je lojalno čakala rešitve spora. Dočakala je ni in silovit izbruh nevolje mladincev dovolj priča o ogorčenju, ki je obšel kitajsko javnost ob ugotovitvi nemoči ženevske institucije.

Kitajsko dijaštvo navaja v svoji revolucionarni propagandi z vsenarodni odbor proti japonskemu zavorjavalcu precedenčni primer iz l. 1923., ko je Italija zasedla otok Krf in je mala Grška, tik po azijskem porazu in v vrtincu notranje političnih zmed, odločno izjavila, da riskira tudi vojno, ako zavojevalci ne izprazni grških tal. Ni dvoma, da so v Atenah vedeli, kakšen bi bil izid vojaških sporov, vendar so igrili na spopad, zavedajoč se, da se iz tega malega začetka razvije lahko novo evropsko klanje. Anglija in Francija sta takoj posredovali in nevarnost je bila v trenutku odvrnjena. Popolnoma logično zaključuje kitajska mladina, da je na mandžurskem vprašanju zainteresiran še večji krog velesil, ki bi taj učinkovito posredovale, da ne bi prišlo do težkega in usodnega obračunavanja na Daljnem vzhodu.

Vročekrvna kitajska mladež računa zelo preprosto, poudarjajoč, da bi si v japonsko-kitajskem sporu stalo nasproti 300 milijonov proti 80 in v tem primeru ni dvoma, kdo bi koncem koncev izšel iz spopada kot zmagovalce. Temu več ko naivnemu računu se pridružuje tudi enako vredna argumentacija. V Nankingu proglasaše Mandžurijo za 2000 letno posest kitajskega naroda, dasi bi morali ravno izobraženci vedeti, da je Mandžurija

še od leta 1643. spojena s Kitajsko po dinastiji, ki je vedno ljubosumno varovana samostojnost in oddeljeno državno politično stališče Mandžurije. Sporna dežela nikoli ni bila ozemlje kitajske države, po kitajsko-japonski vojni pa je Peking celo prepuštil suverenost nad njo Rusiji, nadajajoč se, da bo Rusija na temelju pogodbe Lobanovo kaznovala Japonce za njihov vpad na Kitajsko celino za o svojitev Formoze. Tako argumentacijo pretiranega nacionalizma, ki je niso mogli osvojiti odgovorni nankinski činitelji, k kompromitirajo kitajsko tezo o Mandžuriji, znane, kakor je znano tudi, da so spopade ob južno-mandžurski železnici zakrivali Kitajci sami.

Za posredovanje evropskih velesil in Amerike zato ni bilo poviča in Društvo narodov na temelju dejanskega stanja ni moglo ustreči kitajskim zahtevam. Da so Japonci prodrli tako daleč na sever, pa je vzrok to, ker resno računajo z možnostjo spopada s sovjeti. Evropa je ravno iz japon. podatkov podrobno poučena o ruski oboroženi sili na Daljnem vzhodu. O priliki zadnjega sovjetsko-kitajskega spopada se je izkazalo, da soveti v daljni Aziji lahko postavi na noge uvaževanja vredno vojsko 1.300.000 mož z vsemi modernimi vojaško topničnimi sredstvi, tanki, oklopni avtomobili, po moči četrto zračno brodogradnjo, 30.000 vojaških letalcev ter opreme za nadaljnje 4 milijone bojevnikov. Sovjetom je trid rusko-japonske vojne dovoljno svarilo, da so ojačili slabotno zabajkalsko krilo svoje ogromne države.

Odločitev bo po mnenju poznavalcev prilik padla vsekakor začetkom prihodnjega leta in ako se do tedaj ne posreči najti kompromisne formule, je vojna neizogibna.

NENAVADNO VREME

V NEMČIJI

Koblenc, Nemčija, 10. jan. — Po snegu in ostrem mrazu je nedeljana nastopilo nenavadno gorko vreme. Sneg je skopel in nastopilo je hudo deževje. Nevarnost je, da bodo cele pokrajine izpremenile svojo obliko. Velik plaz se je utrgal vrh slavne Lorelei pečine ob Remu.

V Ehrenbreitsteinu, kjer je začasa nemške okupacije vohrala ameriška zastava, se je velikanska skala zvalila na cesto, vsled česar je bil ves promet ustavljen. Gora Cochem, kjer je pred kratkim ponesrečilo šestnaest oseb, ima popolno drugo biko, ker so veliki nalivi odnesli z nje zemljo in skale.

KNJIGE

VODNIKOVE DRUŽBE

štiri krasne knjige stanajo s poštno vred

\$1.35

"GLAS NARODA"

216 W. 18th St.

New York

Revmatične bolečine

V mišicah in sklepih so hitro odpravljene z linimentom

PAIN-EXPELLER

Slovensko Delavsko Podporno Društvo, ink.

(Slovenian Workmen's Benevolent Society, Inc.)

NEW YORK, N. Y.

ODBOR

Predsednik: MIHAEL PIRNAT, 660 Seneca Ave., B'klyn., N. Y.

Podpredsednik: VICTOR KOBILKA, 1720 Gates Ave., B'klyn., N. Y.

Tajnik: JOHN YERKAS, Jr., 405 Himrod St., B'klyn., N. Y.

Blagajnik: LORENCE GIOVANELLI, 1825 Catalpa Ave., B'klyn., N. Y.

Zapisnikar: FRANK PADAR, 96 Evergreen Ave., B'klyn., N. Y.

Nadzorniki: I. JOHN KRIZEL, 1832 Linden St., B'klyn., N. Y.

II. FRANK GIOVANELLI, 7830 — 79 St., Glendale, L. I.

III. FRANK PIRC, 69-27 — 44 Ave., Winfield, L. I.

DRUŠTVO OBSTOJA ŠE LE 12 LET IN IMA V BLAGAJNI OKROG DEVET TISOČ DOLARJEV

Društvene seje se vrše vsako drugo soboto v mesecu v društveni dvorani 261 St. Nicholas Ave., Brooklyn, N. Y. — Rokajni in rojakje v New Yorku in okolici zavarujte se za slučaj bolezni ali nesreče. Iz okoliš od 25 do 50 milj se sprejme člana, če je v okrožju 5 milj že 5 članov. Za natančna pojasnila se obrnite na katerega zgoraj omenjenih odbornikov.

Peter Zgaga

Nekdo vpraša, ka ko se imenuje tisti, ki ima največ sreče v ljubezni.

Po mojem skromnem mnenju se tisti srečni človek imenuje — pečlar.

*

Pri gospodinjici, ki je oddajala sobe v najem, je stanovala tudi stara, terejalska devica.

Nekega dne ji pravi devica vsa ogorčena:

— Če ne daste tistega bordarja, ki staneje poleg moje sobe, v stran, bom jaz šla.

— Zakaj vendar? — se je začudila. — Kaj vam je storil?

— Nič mi ni storil, toda iz njegove osebe se slišijo vsak večer nedostojne pesmi.

— To vendar ni mogoče — pravi gospodinja. — Moj bordar vendar ne zna peti, gramofona pa tudi nima.

— Saj jih ne poje — je rekla stara devica. — ampak žvižga jih.

*

— Povej mi — je rekel rojak rojaku — kdaj mi boš vendar vrnil dolg.

Rojak je nekoliko pomislil in odgovoril:

— Žal mi je, da ti moram ostati dolžan tudi ta odgovor.

*

— Z mojo poroko pa najbrže nič ne bo — je dejal rojak. — Svojo zaročenko imam sicer neizmerno rad, toda v zadnjem času sem spoznal, da rada piše.

— I naj piše, privoščim ji vendar — so mu rekli. — Saj tudi ti pišeš. Bodi pravičen in privoščim ji malo pišave vsak dan.

Saj sem pravičen, saj ji privoščim, toda malo premale zaslužim, da bi mogla piti oba.

*

Sama sta bila v sobi. Ona lepna in zapeljiva, on pa strahopeten in zaljubljen preko ušes.

Slednjice se je toliko ožumel, da ji je rekel:

— Če mi ne daš poljuba, bom vzel klobuk in šel ter me nikdar več ne bo.

Ona se je zasmejala rekoč: — Kar vzemi ga.

Izza onega časa je poteklo par let. Fant pa še danes ne ve, kaj je mislila z besedami: — Kar vzemi ga.

Ali da naj vzame klobuk, ali da naj vzame poljub?

*

Ločitev zakona je dandanes dosi dražja kot pa poroka. Zato je pa tudi dosti več vredna.

*

Prijatelj, če imaš lepo ženo in če jo imaš rad, ne potrebuješ dosti ednarja. V tem slučaju ti naravnost ni treba treščiti denarja za druge ženske.

*

On jo je hotel objeti in je v slepi strasti šepetal:

— Ti si angelj, ti si angelj.

— Pusti me — se je branila — pusti me. Tak pusti me vendar, zlodej.

— No, če sem zlodej, — je vzkliknil zmagoslavno — te bom pa vzel.

*

V neko vas je prišel okrajni glavar, kateremu je priredilo vsake prebivalstvo navdušen sprejem. In glavar je bil za vse zanimal, za napredek, šolstvo in prebivalstvo v splošno. Župan mu je dajal točna pojasnila.

— Kaj pa umrljivost? Ali je umrljivost velika? — ga je vprašal.

— To je zdrav kraj, gospod glavar, že deset let ni umrl noben človek v naši vasi.

— Koliko prebivalcev je imela vas pred desetimi leti?

— Tristopetdeset, gospod glavar.

— Koliko jih ima pa danes?

— Tristopetdeset, gospod glavar.

— To je pa čudno — se je začudil glavar. — Pa pravite, da ni nihče umrl. Razjasnite mi torej to zadevo.

Župan se popraska za ušesi in pravi:

— Vidite, stvar je taka, gospod glavar. Ko se v vasi rodi kak otrok, izgine naslednjega dne iz vasi kak mlad fant. V zadnjih desetih letih se je rodilo sedeminstirideset otrok. In sedemindeset mladih, krepkih fantov je v zadnjih desetih letih brez sledu izginilo.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda
v Ameriki! — Naročajte ga!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FRANK TROHA, Barberton, Ohio:

ZALOSTNI SLUCAJI

Imel sem prijatelja, katerega ni več med živimi. Malo več kot pred desetimi leti ga je smrt pobrala v njegovi najlepši moški dobi.

Bil je še skoro otrok, ko je v spremstvu matere prišel v Ameriko za svojim očetom, kateri je bil zaposlen v premogorstvu. To je bilo že pred več leti, ko sem bil jaz še otrok in sem bil baš začel pohajati v prvi oddelki ljudske šole. Od tistega časa so potekala leta za letom. Jaz sem bil odrasel in prišel je čas, ko so tudi mene o-kolščine dovedle do tega, da sem vzel slovo od rojstne vasice in se podal v tujino, v daljno Ameriko.

Dospel sem bil baš v tisto naselbino, kjer je bival on in bil zaposlen v rovu. Do tistega časa ga sploh nikoli nisem videl, kajti doma je bil iz drugega kraja. Spoznal sem ga v rovu med drugimi premogarji, kjer sem tudi jaz delo dobil ter začel služiti v mislih lepo naslikane dolarje.

Prijatelj Frank, torej istega imena kot jaz, je imel svoj prostor v rovu blizu mene in se je zame zanimal, zlasti se ker sem bil novinec. Kadar je količkaj imel časa, je prišel k meni in se začel pogovarjati z menoj. Izpraševal me je o stari domovini in kako je tam. Med pogovorom me je pa tudi učil in pripovedoval, kako se moram v Ameriki držati in delati. In tudi pri delu mi je mnogo pomagal in pokazal, česar se nisem znal. Kot novega prijatelja sem ga vžljubil in nič manj imel rad kot lastnega očeta, kajti nauke mi je dajal prav po očetovski.

On je imel vse kaj drugega povedati nego jaz in bolj zanimivega. Bil je že več let v Ameriki ter skusil že mnogo gorja in že večkrat mu je šla tesna za denar.

Kmalu sem pa spoznal, da je rahlega zdravja, čeprav ni nikoli rahel. Kot izkušen premogar, ki je že dosti trpljenja preživel, je znal prenašati vse manjše bolečine in ni maral nikomur tožiti, če ga je kje začelo boleti. Misli si, je bo že prešlo, kakor drugič. Ker je imel družino, je bil pa še bolj primoran trdnice prenašati vsako zlo, ki ga je doletelo.

Mene pa misli niso varale. Kar sem prvotno mislil glede njegovega zdravja, je bila britka resnica. V njegovem želodcu se je razvijal rak ter ga je čimdalje razjedal. Začel je hoditi k zdravnikom, toda pomagati mu ni mogel nobeden. Trdovratna bolezen ga je z vsakim dnem bolj razjedala in slabšala življenje in tako je napočil čas, ko je odstavil delo in se javil pri družinski bolnišnici.

Meni je bilo silno dolgčas v rovu, ko ga nisem več opazil. Imel sem druge tovariše okoli sebe, toda nobeden ni bil tako všeč, kakor prijatelj Frank.

Nekega dne ko slučajno nisem delal, sem šel v bližnjo okolico malo na izprehod. Bil je lep in gorak dan, kot premogar sem bil pa tudi potreben svežega zraka in solnčne gorkote. Kar naenkrat pa zapazim svojega bolnega prijatelja. Počival je na debli podrtega drevesa.

Ko sva utrla drug drugega in izmenjala pozdrave, me je takoj povabil, naj prisedem. Jaz sem mu željo izpolnil in začela sva se pogovarjati. On me je izpraševal glede dela in kako je v rovu, jaz pa njega glede zdravja in njegove družine. Razume se, da kot bolnik s teško boleznijo, mi ni vedel baš kaj veselega povedati. Ko sem ga pa je nadlegoval z vprašanji, se je pa odločil povedati mi zgodbo svojega življenja. Jaz sem ga pazno poslušal in nobene besede nisem preslišal. Še celo solze mi je bil privabil v oči.

— Meni je stopilo trpljenje na pot, — je dejal, — v tistih letih, ko sem se nabolj veselil življenja. V starosti desetih let mi je oče odšel v Ameriko, doma pa ostavil: mater, dve sestrici in mene. Na malem zadovolšen posestvu smo se bolj počasi preživljali. Včasih nam

je oče poslal, po deset ali dvajset dolarjev na enkrat, kar je šlo pa večina na dolg. Oče pa tudi ni imel stalnega dela, zato je mnogo dni zamudil. Nazadnje je prišel v to naselbino in se tukaj naselil in je še precej dobro zaslužil. Mi smo ga pa komaj pričakovali, da se zopet povrne domov, on pa na dom se pomisliti ni hotel. Tako dolgo je čelal, da je prebil pet let v Ameriki.

— Nekega dne, ko mati zopet prejme pismo od njega, smo jo vsi radovedni obstopili in izpraševali, kaj da oče piše. Mati pismo prebere nato pa kar obstoji od začudenja. Oče je pisal, naj pridemo za njim v Ameriko. Mati sprvega kar vrjeto ni mogla, da bi se za kaj takega odločila, nazadnje je pa vse postala resnica. Malo domaćijo smo dali v najem, oče nam je pa poslal za strošek in za vožnjo, seveda se je bil tudi pošteno zadolžil in precej časa je vzel, da smo tisti dolg poravnali.

— Jaz sem bil neizrečno vesel tistega dne, ko smo se odpravili na pot. V petnajstem letu svoje starosti sem zahrenpel po tujini, po velikih mestih in po širnem morju, ki se bom pa na njem peljal na velikim parniku. Ko bi bil pa tedaj vedel, kam me pelje življenje, se ne bo bil nikoli na pot podal, ali bi bil pa na viskem oceanu skočil v morje in bolje bi bilo za me, da bi bil vsaj rešen vsega nadaljnega trpljenja, kar sem ga že užil v Ameriki.

— Ko smo po dolgi vožnji dospeli v to premogarsko naselbino, sem bil silno razočaran. O visokih gradovih, ki sem si jih predstavljaj, ni bilo ne duha ne sluha in tako tudi o vsem drugem, o čem sem poprej tako lepo sanjal. Čakalo me je težko delo v rovu.

— Komaj sem se nekoliko razgledal v tujem svetu in oddahnil po neprijetni vožnji, že me je oče vzel s seboj pod zemljo. Postajal sem živ mrtič v najlepših letih. Nikake izpremembe ni bilo za me, de-

lal sem v rovu kakor oče in ugnabljaj svoje mlado življenje. Večkrat sem se spomnil na domovino, na malo hišico na prijaznem kraju, med sadnim drevjem ter obrašeno z duhtečim grmičjem, toda pomagati si nisem mogel. Bil sem še premlad in denarja ni bilo za potovanje. Človek se pa vsem privadi, dobroti in hudemu, in tako sem se tudi jaz. Videl sem pa še nešteto drugih trpinov premogarjev, pa sem si mislil: — Ako oni vsi prestanejo, bom tudi jaz.

— Leta so tekla z neko posebno brzino naprej. Jaz sem postajal starejši. In pojavila se mi je tista misel kot nešteti drugim. Misli sem na ženitev. Vprašal sem očeta in mater, kaj poreteta na to. Pa sta mi odgovorila, da fima ni nič mar. Ako upam preživeti in skrbeti za družino, naj se ločim. Jaz pa omahljivec nisem bil in storil sem svojo namero. Oženil sem se in postal tako rekoč suženj samega sebi. Kajti dokler sem bil samec, sem se upal na kakšno izpremembo, ko sem se pa enkrat oženil, je bilo vse nadaljnje upanje prazna blodnja. Da bi šel še kakorikrat v staro domovino, nisem več pomislil, čeprav sem se dostikrat spomnil na rojstni kraj.

— Ko sem se vpregel v zakonski jarem, je bilo ko bi se vragu zapisal. Z ženo sva se dobro razumela in ljubila sva se da malo zakonskih tako. Toda nastale so druge težave: slabši časi, dala mani, potem zopet štrajki drug za drugim. Otroci so se nama množili, in kakor ti je znano, jih imava pet. Bolezen je večkrat posegla v družino, nekateri dolar, ki je bil potreben za kam drugam, sem moral dati zdravniku. O boljših časih pa niti znamenja ni bilo. Sedaj ko je začelo biti zopet boljše in se še precej dobro zaslužim in ko so mi otroci nekoliko odrasli, me je pa bolezen zagrabila.

Drugi del te zgodbe v jutrišnji številki.

To in ono

IZ VSEH DELOV SVETA

Najmrzlejši kraj na svetu

Ta kraj se imenuje Vdhojansk in leži v Sibiriji. Povprečno najnižja temperatura za dobo 33 let znaša tam 63 stopinj pod ničlo, ne redko pa so tam izmerili 70 stopinj višje srednje zimsko temperaturo prav neugodno, namreč v dolini reke Jane, v kateri mrzli zrak zastaja. Kraj je sam na sebi majhen, ker šteje le 500 oseb in zavoljo njega ne bi bilo potrebno izgubljati mnogo besed. Toda v severovzhodni Sibiriji je cel ogromen pas, ki kaže povprečno: 50 do 63 stopinj pod ničlo (Celsius) in v tem pasu leži tudi važno mesto Jakutsk z 11.000 prebivalcev, kjer so izmerili že 64 stopinj pod ničlo.

Zanimivo je, da ima nek rudnik, ki leži 900 m nad Vrhovanskom, za celih 175 stopinj višje srednje zimsko temperaturo nego to mesto. Mrzota teh krajev nam nazorn: kaže, kakšnih prilagoditev je zmožen človeški organizem, saj je temperatura v stratosferi bistveno višja nego v tem delu Sibirije!

O dvojčnikih

Prof. van Bemmelen iz Utrechta je ugotovil po dolgotrajnem raziskovanju, da so tako zvali dvojčniki, t. j. ljudje, ki so si zunaj popolnoma slični, vedno v kakršnem koli sorodstvenem razmerju, čeprav v oddaljenem. Ljudje pa so bolj vezani po medsebojnih sorodstvenih vezeh, nego običajno mislimo, saj poznamo večnoma le srog svojih najožjih sorodnikov.

Po teoriji prof. Bemmelen nam postane pojav dvojčnikov zelo razumljiv, kajti ta pojav temelji na zakonih podedovanja. Obrazni tip prednikov je preskočil več pokolenj in se je prikazal znova v dveh, treh oddaljenih potomcih. Zado- stuje pa podedovanje nekaterih prav karakterističnih potez, da se zbudi vtis dvojčnika.

ROMAN

FRANCOSKO SPISAL CLAUDE ANET

3

Arijana je stopila v majhen vrt, prav za prav je bila to samo pot, ki jo je obdajalo rožno grmovje in drevje. Pavel Pavlovič se je tam nemirno izprehajal. Bil je pohleven, vase zaprt in neviljiv človek, sanjač in idealist, izogibajoč s stikov z zunanji svetom; zlasti pa se je bal teh srečanj z Ariano Nikolajevno, kar se je dogajalo trikrat v tednu po pouku. In vsakokrat, ko je stala pred njim, ga je prevzela neka ohromelost, da je le s težavo izustil kakšno besedo. Danes pa je bila Ariana videti razdražena, morda je je ozlovoljil pogovor z njenima sošolkama, in zato je bil še bolj zmuden. Kljub temu pa je našel še toliko poguma, da ji je pokazal ob strani stojajočo klop in jo povabil, naj sede. Odklonila je, rekot, da se je itak zelo zakasnila in pri- spe domov, ko bodo že vsi pokosili.

Hodil je vstric nje, ji čestital zaradi lepo uspele izkušnje ter ponovil laskavo sodbo onega profesorja:

„Zeničen otrok.“

Arijana je vrgla nazaj svojo prožno glavico in zamrmrala:

„Otrok! Kakšna drznost, saj mi je že sedemnajst let!“

Nato je obmolnila, da je končno tudi profesor razdražen utihnil.

Naglo sta hodila po malo obljubljenih ulicah. Vročina je bila prvič letos moreča in je naznanjala vroče južno poletje.

Tako sta molče prišla v Dvoransko, do hiše, kjer je stanovala Ariana Nikolajevna. Pavel Pavlovič je bil bolj blede kakor sicer; z velikim naporom je začel govoriti. Ariana ga je prekinila:

„Ali veste, Pavel Pavlovič, o čem razmišljam? Vi mislite, da sem nevoljna, toda jaz sem srečna neizrečno srečna. Ali uganete zakaj? Ne! No, pa vam povem. Samo eno premišljujem: v nekaj minutah bom v svoji sobi, na mojem divanu leži čudovito lepa svilena obleka, spredaj odprta in obšita z belimi čipkami. In Paša, — saj poznate Pašo? Obožuje me; karkoli naj počnem, me občuduje. Paša mi je gotovo pripravila z obleko tudi bele svilene nogavice in bele večerne čevlje. Nato, nato, Pavel Pavlovič, se bom od nog do glave popolnoma slekla, vrgla na tla ta ostudni gimnazijski krog, te rjave cunjice, ki jih nosim že tri leta, zaplesala bom na njih in jih pohodila. In Pašo bom objela. — Samo o tem razmišljam. Prosta sem, prosta! Veselite se vendar z mano!“

Prožila mu je roke, Pavel Pavlovič je poslušal in njegovo obličje je izražalo zmes nasprotujočih si občutkov. Veselje mlade deklice ga je omamljalo, že samo njen glas, ga je opajal in vendar se ga je polasčala otožnost, bolelost slovesa ga je tiščala.

In že se je Ariana oddaljila in stopila k hišnim vratom. Tam se je še enkrat okrenila in rekla:

„Če nimate nocoj nič boljšega v načrtu, pridite v Aleksandrov park.“

Izgnila je Pavel Pavlovič je negibno strmel za njo.

II.

Ko je Ariana vstopila v veliko jedilnico, je sedela za mizo nekaj oseb. Teta Varvara je predsedovala. Bila je ženska v štiridesetih letih in nepravilnih potez. Na njenem obličju si najprej opazil čudovite, velike črne oči, ki so že same opravičevale splošno sodbo o tej ženski. Varvara Petrova je bila očarujoča ženska. Bila je okusna počesana, črta ob strani je delila njene rahle vzvalovanje lase. Ustne so ji bile ravno tako lepo začrtane kakor pri nečakini, samo da je bilo zobovje pokvarjeno. Varvara Petrova, ki se je tega dobro zavedala, se je zato smejala samo z velikimi, iskrenimi se očmi, medtem ko so bile njene ustnice zaprte: „Očarujoča je,“ so dejali njeni prijatelji. Bila je še vedno vitka in nežna.

„Če gre Varvara po ulici,“ je Ariana večkrat pripovedovala, „mislijo ljudje, da je to mlado dekle.“ Celo doma se je sila skrbno oblačila, kar je v Rusiji redkost. Imela je elegantne čevlje, lepo gojene ro-

ke, njeno perilo je bilo izbrano in vedno je nosila črn krog, ki ga je napravil kakšen znameniti moskovski krojač.

Način njenega življenja je vzbujal v mestnih prebivalcih veliko zanimanje. Iz njene preteklosti so vedeli, da je zapustila svojo rodbino iz vzrokov, ki niso bili docela jasni, se učila v Švici medicine, se končno vrnila v Rusijo ter se naselila v Ivanovu, nekem mestu v naši guberniji kot okrožna zdravnica. Tačas so se zanimali bolj za njeno mladost, izredno lepo sestro Vero, ki ji je znani pisatelj Kovalski o priliki svojega priznavanja v istem mestu, javno dvoril. Ravno ko so pričakovali, da se zaročita, je on nenadoma in v naglici odpotoval na Krim, ona pa je ravno tako nepričakovano prišla v Ivanov k sestri, kjer je šest mesecev živela tako sama zase, da je ni nihče videl. Nato je odpotovala v Pariz in se tri leta pozneje tam zaročila z inženirjem Kuznjecovim, ki je moral po opravih večkrat odpotovati v Pariz.

Kmalu po njenem odhodu iz Ivanova se je raznesla vest, da ima Varvarina hiša še enega gosta, dojenčka, o katerem je Varvara pripovedovala, da je to otrok neke njene neporočene prijateljice. Ta majhna deklica ni bila krščena v domači cerkvi, in ko ji je bilo poldrugo leto, je odpotovala Varvara z njo v Pariz, kjer je stanovala nekaj časa pri svoji poročeni sestri Veri.

Nazaj je prišla sama. In nepričakovan dogodek je dal njenemu življenju docela nov pravec. Neke noči so jo poklicali k težko obolelemu princu J. — silno bogatemu veleposelniku, ki je živela komaj mesec dni na nekem sosednem posestvu. Princ je ni pustil več od sebe, vzel jo je s seboj v Evropo in ostala je pri njem sedem let, to je do njegove smrti. Nato se je vrnila v domovino. Princa je s seboj tisoč rubljev premoženja, in rento deset tisoč rubljev ter bogate izkušnje razkošnega življenja, ki ga je živela ob njegovi strani. Takrat je kupila hišo v Dvoranski.

Bila je, kakor da ni živela nikoli zunaj Rusije. Znala je živeti brez dela, kakor da je vselej tako živela. In dnevi, ki jih je že izpolnila z nočmi, so ji bili še perkratki. Redkokdaj je zapustila mesto, kvečjemu en mesec letno je preživela na majhnem posestvu ob Donu, ki ga je kupila, da se je mogla zalagati z mlekom, jajci in zelenjavo.

Za časa svoje odvisnosti od prince se je dosita napotovala. Ta prešli čas je primerjala kulisam v gledališču, ki so morda krasne, toda kdo bi iskal med njimi svojo bodočnosti! Tam prebiješ nekaj časa v sijajnem bleisku umetne luči, tisoč gadalev te opazuje, toda po predstavi ostaneš doma za zaprtimi vrati.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

Amerika, povsed dobro, doma	60
najbolje	65
Agitator (Kersnik) broš.	80
Andrej Hofer	50
Beneška vedeževalka	35
Belgrajski biser	35
Beli mešes	40
Bele noči, mali junak	60
Balkansko-Turška vojna	80
Balkanska vojna, s slikami	25
Boj in zmaga, povest	20
Blagajna Velikega vojvode	60
Belfegor	80
Boy, (roman)	65
Burska vojna	40
Beatni dnevniki	60
Božični darovi	35
Božja pot na Bledu	20
Božja pot na Šmarni gori	20
Cankar:	
Grešnik Lenard, broš.	70
Mimo življenje	80
Moje življenje	75
Romantične duše	60
Cvetke	25
Črečma Borogradska	35
Čebulica	25
Črte iz življenja, na kmetih	35
Drobit, in razne povesti —	
Spisal Milčinski	60
Darovana, zgodovinska povest	50
Dekle Eliza	40
Dalmatinske povesti	35
Dolga roka	50
Da Ohrida in Bitolja	70
Doli z orojem	50
Dve sliki: — Njiva; Starka	
(Meško)	60
Devica Orleanska	50
Duhovni boj	50
Dedek je pravil; Marinka in škrteljki	40
Elizabeta	35
Fabijola ali cikel v Katakombah	45
Fran Baron Trenk	35
Filozofska zgodba	60
Fra Diavolo	50
Godovnik (2 ZVEZKA)	120
Godovnik sveta	40
Godovski katekizem	25

Gostilne v stari Ljubljani	60
Grška Mytologia	15
Gusarji	75
Gusar v obladih	80
Hadži Murat (Tolstoj)	40
Hči papeža, vez.	15
Hektorjev meč	50
Hedvika	40
Hudi časi, Blago duše, veselogra	75
Helema (Kmetova)	40
Hudo Brezno (II. zv.)	35
Humorske, Groteske in Satire,	
vezano	80
broširano	60
Izlet g. Broučka	120
Izbrani spisi dr. H. Dolence	60
Iz tajnosti prirode	50
Iz modernega sveta, trdo vez.	160
Izbrani spisi dr. Ivan Mencinger:	
2 zvezka	150
Igračec, broširano	80
Igračec	75
Jagujce	30
Janko in Metka (za otroke)	30
Jermec Zmagovatelj, Med plavzi	50
Jutri (Strug) trdo vez	75
broš.	60
Jurčičevi spisi:	
Popolna izdaja vseh 10 zvezkov,	
lepo vezanih	190
6 zvezek: Dr. Zober — Tugomer	
broširano	75
Juan i Merisja (Povesti iz španskega	
življenja	50
Kako se sem jaz likal	
(Alešovec) I. zvezek	60
Kako sem se jaz likal	
(Alešovec) II. zv.	60
Kako sem se jaz likal	
(Alešovec) III. zvezek	60
Korejska brata, povest iz misijonov	
v Koreji	30
Krvja, osveta	30
Kmečki punt (Šenoa)	60
Kuhinja pri kraljici gosli nočel	50
Kaj se je Macikanu sanjalo	25
Kazaki	60
Krišev pot patra Kupljenika	70
Kaj se je izmislil dr. Oko	45

Levstikovi zbrani spisi	90
I. zv. Pesmi; Ode in elegije; So-	
netje; Romance, balade in	
legende; Tolmač (Levstik)	70
5. zv. Silka Levstika in njegove	
kritike in polemike	70
Trdo vezano	100
Ljubljanske slike. Hišni lastnik,	
Trgovec, Kupčijski stražnik,	
Uradnik, Jezični doktor, Gostil-	
ničar, Klepetulje, Natakarcia,	
Duhovnik, itd.	60
Lucifer	100
Marjetica	50
Materina žrtve	50
Moje življenje	75
Mali Lord	80
Milijonar brez denarja	75
Maron, krščanski deček iz Liba-	
nona	25
Mladih zanikerčev lastni živo-	
topis	75
Mlinarjev Janez	50
Musolino	40
Mitri, Goslar	35
Mali Kitež	70
Mesija	50
Malenkosti (Ivan Albrecht)	25
Mladim srcem, Zbirka povesti za	
slovenska mladino	25
Misterija, roman	100
Na različnih pojih	40
Notarjev nas, humoreska	35
Narod, ki imira	40
Naša vas, II. del, 9 povesti	80
Nova Letiška, trdo vez	70
Naša leta, trdo vez	70
broširano	50
Na Indijskih otokih	50
Naši ljudje	40
Nekaj iz ruske zgodovine	35
Na krvavih poljanah, Trpljenje in	
strahote z bojnih pohodov bliv-	
ga slovenskega polka	150
Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Krička	25
Onkraj prazgod	80
Odkritje Amerike, trdo vezano	60
mekko vezano	50
Praprtanove zgodbe	35
Pasti in snaki	25

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

55

(Nadaljevanje.)

Zopet je nastal molk. Samo tikanje ure je bilo slišati. Od zagrnjenih svetilk je medla luč padla na smrtnobledi obraz, iz katerega so gledale skoro prevelike črne oči. Njeni lasje so bili razpuščeni in so objemali njen obraz kot svetniški sijaj. Wolf gladi njene nežne roke ter ji nepremično zre v obraz, kot bi si hotel vtisniti njeno podobo v svoj spomin.

Svoje nekdanje lepote sicer ni več imela, toda bila je nadnaravno vznemirjena in ljubka.

Njene oči so počivale v njegovih, koga tiho vpraša:

— Kaj ne, Wolf, pa si me vendar ljubil! — Wolf se ozre na njo s pogledom, ki ji je povedal ve. Lahno se mu nasmeje in nadaljuje: — Da, vem, toda še enkrat sem hotela slišati iz tvojih ust, moj dragi! — O, zdaj rada umrjem v spominu na svoj pomladni sen. Kako lepo je bilo — kako sladko sem sanjala!

Tedaj pa Wolf prime za obe njeni roki, jih pritisne na svoje prsi in reče s tresočim glasom:

— Da, moja Marija, ljubil sem te in te še ljubim, bolj kot vse na svetu! Saj si mi bila vsa moja sreča!

Blaženo smeje ga gleda in zasadi pogled svojih temnih oči v njegove. Nežno prime njeno glavo in jo še enkrat poljubi — zadnjikrat. Nato jo rahlo položi na blazino. Marija zapre oči, toda na njenem obrazu je še vedno ležal blažen izraz. — Tedaj pa nekdo odpre vrata.

— Oprostite, — toda Konsuelo mora vzeti zdravilo, — zdaj je čas za to, — pravi gospa Omanova ljubeznivo.

— Že zopet? — O, zakaj me budiš iz mojega pomladnega sna? — toži Marija.

Wolf je razumel, kaj hoče gospa Omanova, zato pravi: — Sedaj grem, Marija, imam še službo.

Zdaj pride najtežje zanj — ločitev! Tiho, brez besed drži obe njeni roki; izprevidel je, da je ne bo več videl. Proti njegovi volji — hotel je biti močan — so mu tekale solze po njegovem lepem obrazu. Zakričati bi bil mogel od bolečin, ko je videl to nežno postavo, brezupno, pa udano ležati na smrtni postelji. Kako rad bi jo obvaroval vseh nadiog!

— Z Bogom, moj Wolf, — šepče Marija in se bolestno nasmeje. Wolf nato odide in gospa Omanova ga spremlja do vrat. Hrepenče se ozirajo Marijine oči za njim — o, kako težko je bilo v evetu mladosti ločiti se od vsega, kar dela življenje sladko in lepo in iti s sveta.

Pričeli ji pridejo take misli; toda preslaba je bila, da bi se jih oklepala. Ko se gospa Omanova vrne, najde Marijo v globoki omedlevici.

— Saj sem vedela, — pravi žalostno. — K sreči pride njen mož in posreči se mu obuditi jo k zavesti.

— Zakaj me budiš? Tako sladko sem sanjala svoj pomladni sen! — dahnejo njena usta. Toda takoj nato se strese njeno šibko telo, hud kašelj in kri se ji vdere skozi usta; njena bela odeja je bila vsa škrlatno rdeča. —

Malo časa zatem je bilo vse končano. Nežno zatise dr. Oman mrtvi deklici oči. Solze so lesketale v njegovih očeh.

— Ne jokaj, žena, — tolaži svojo ihtečo soprogo, — mnogo ji je s tem bilo prihranjenega. Zdrava ne bi bila nikdar več. To je najboljšje za njo, četudi mi je hudo, da je odšla. — Ravno tako sem jo imel rad kot ti. — Naj v miru počiva!

*

Bil je Božič. Wolf je okrasil grob svojega sina s cvetjem in kot pogosto prej je tudi danes obiskal Marijin grob. Pri grebu najde starega Bergerja, ki je ozaljšal grob s smrekovimi vejami in božičnicami.

— Dober dan, gospod stotnik, — ga pozdravi in se mu uljudno prikloni.

— Vidim, da ste me prehiteli. Tudi jaz sem ji prinesel cvetja.

— Ne morem si kaj, da ne bi tej ljubeznivi, lepi Mariji prinesel cvetja, — pravi stari mož, — o gospod stotnik, — in si obrise solze, ki so mu tekale po očeh. — Ko sem za njo kopal grob, tedaj mi je bilo kot bi šel kos mojega srca z njo. — Ko je bila zadnjikrat tukaj, je rekla, da bi najrajši za vedno prišla sem in zdaj je tako. Tega ne bi bil mislil, da se bo tako naglo zgodilo. Toliko mladosti in lepote! — Da, da, — in žalostno prikima, — to je bil povsem drug čas, ko je pred leti vedno tako vesela in prišla sem nam, takrat spomlad!

Wolf se obrne v stran, ker mu je zagorelo v očeh. Nato pa vzame iz denarnice bankovec za sto mark.

— Tukaj, Berger, za sedaj vzemite to — lepo skrbite za grob in večkrat položite nanj sveže cvetlice. Bele vrtnice in tudi šmarnice je tako rada imela!

— Ne, ne, — se brani Berger, — za grob bom vseeno dobro skrbel.

— Nič se ne obotavljajte, Berger, cvetlice morajo biti moje, sam pa si jih ne morem preskrbeti. Z ostalim pa napravite veselje vašemu Viljemu, saj zasluži dober fant je.

— To mislim tudi jaz, gospod stotnik; ključavničar, da mu ga ni para, — pritrdi Berger vesel, — bolj je še za kaj višjega —

Wolf ni imel več časa; Gabrijela in njen oče sta morala kmalu priti, sam pa je šel pred njima.

— Z Bogom, Berger, — se poslovili in mu seže v roko.

— Z Bogom, gospod stotnik in vesel Božič!

— Vesel Božič! — kot bi zanj še bilo kaj veselega na svetu. Bridko se nasmeje in njegov pogled plava preko zimskih pokrajin. Povsod sneg; debelo je ležal po vejah smrek; vse je bilo kot pogrnjeno z mrtvaško odejo. In pri vsem tem je zavidal vse one, ki spe in počivajo na tem prostoru, tako daleč proč od vseh bolečin sveta. Mraz ga strese; svojo suknjo zapne in pospeši korake.

*

Otrokova smrt je Wolfa vidno izpremenila. Sicer je bil vedno resen, toda tako redkobeseden in puščavniški še nikdar. Tudi njegovo sicer močno zdravje je trpelo; tuga in noči brez spanja so ga grizle.

S svojo ženo se je popolnoma sprl. Vsako skupnost z njo je odločno zavrgel. Tako je vsakdo živel za sebe. Zaradi žalovanja nista mogla hoditi v družbo. Zato je Gabrijela za nekaj tednov odpotovala, da se je odtenila tesnemu ozračju svoje hiše.

Malo svetlobe v Wolfovo samoto je posijalo samo, kadar ga je obiskal Stranski, katerega je žalostna novica globoko potrla.

Wolf mu je samo naznanil smrt svojega sina; da pa se je zopet srečal z Marijo, mu ni sporočil. Zakaj neki?

Stranski je prišel, da bi se zaročil s Katico Javterjevo. Njena lepota ga je povsem prevzela in Wolf se je odkrito veselil njegove sreče.

Potekla je zima, potekla pomlad in prišlo je poletje v vsej svoji krasoti. Wolf se ni mogel otresti spomina na preteklost. Izgubil je vse veselje do življenja, ki mu je bilo naravnost zoprno, — nekega jutra ga najde njegov sluga mrtvega v postelji. Na čelu je imel majhno rano, s postelje mu je visela roka, iz katere je padel revolver. Na obrazu ležal miren izraz.

Gabrijela se ni mogla utolažiti. Na svoj način ga je vendar-le ljubila, in zdaj ji je to napravil!

Sploščka je bilo govorjeno, da se je ponesreči ustrelil, ko je čistil svoj službeni samokres, toda resnica se je vendar-le prikradla v svet.

Njegovo raztrgano zakonsko življenje je bilo splošno znano in vsled tega ni bilo mogoče drugače tolmačiti vzroka njegove smrti. Toda nikogar ni bilo, ki bi obsojal — splošno je prevladovalo po- uvaževanje. Kdor ga je poznal, ga je tudi spoštoval.

Tako je bil pokopan poleg svojega otroka in vse je žalovalo za njim.

Zopet je stari Berger kopal grob in zopet je stal pred njim s solznimi očmi in sklenjenimi rokami. Njegova pamet tega ni mogla razumeti.

— Da, prazno je vse zemeljsko, in človeško življenje je kot cvet- lica na polju — ko gre vihar čez njo, je ni več.

*

To je povest onih grobov, in v tihih nočnih urah sem ti pisala o tem, kar sem izvedela. Sprejmi te liste prijazno in ako te bo kdaj pot pripeljala tu-sem, bova šli skupaj tja in bova položili nekaj cvetja na grob.

(K O N E C.)

POZOR ROJAKI IN UPNIKI SAKSER STATE BANK V LIKVIDACIJI

Vsa pisma, ki se tičejo **Glasa Naroda**, naročnino, naročila za knjige itd., je treba pošiljati na naslov: "**Glas Naroda**", 216 West 18. Street, New York City. Pisma, ki se tičejo **Glas Naroda**, pa so poslana na Sakser State Bank, bode vrnjena.

Vse zadeve, ki se tičejo Sakser State Bank, kot na pr. terjatve, vprašanja itd., je treba pošiljati na njen naslov 82 Cortlandt St.

Kdor od tanke še ni sprejel tiskovin za terjatve, naj takoj piše banki p. nje. Nekatera pisma, vsebujoča tiskovine, je namreč pošta vrnila.

Ako je bila izstavljena bančna knjižica na dve osebi, morata terjatve obe osebi podpisati, četudi se nahaja ena v Ameriki ena pa v Evropi.

Ako sta imeli naprimer mati in hči naložen denar na eno bančno knjižico, morata terjatve obe podpisati, bodisi da živita skupaj, bodisi da se nahajata v dveh različnih deželah.

Podpis na terjatvi mora biti istotak kot je podpis na karti, ki se nahaja v banki. Vsaki terjatvi ("Proofs of Claims") je treba priložiti bančno knjižico, ako se pa terjatve tiče neizplačane denarne pošiljave, ji je treba priložiti originalno potrdilo.

Kdor je poslal banki terjatve, pa ni dobil od nje potrdila, naj piše ponj.

SMRTNA OBSODBA V SOMBORU

Somorski sodišče je razglasilo sodbu v senzacionalnem procesu proti trgovcu Vinku Schneeweissu, ki je bil obtožen, da je umoril svojo priležnico Emo Gross in njeno 16-letno hčerko Dano. Schneeweiss je več let živel z Grossovo v konkubinatu, nazadnje pa je začel dvoriti tudi njeno hčerko, ki je veljala za lepoticico in je tudi ž njo imel razmerje. Ko je Grossova za to izvedela, ga je naznanila oblastem. Kmalu po tem so našli Grossovo in njeno hčerko umorjeno. Sum je padel na Schneeweissa, ki pa je krivdo vse do zadnjega zanikal. Vse okoliščine pa so govorile proti njemu in sodišče ga je danes obsodilo na smrt na vesalih. Schneeweiss je sprejel sodbu popolnoma mirno ter je takoj po razglasitvi prijavil po svojem odvetniku priziv. Proces je spremljala javnost z ogromnim zanimanjem.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stane samo
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 West 18th Street
New York City

ZBOROVANJE V PETIH DEJANJH

V Hernalsu na Dunaju je bil nedavno napovedan shod, ki so se ga udeležili Hitlerjanci, komunisti, pangermanisti in krščansko socialni domobranci (heimwehrover).

Hitlerjanec je otvoril sejo s kratkim nagovorom. To je bil prolog. Nato je prišlo 1. dejanje: — komunistov odgovor, ki je izrazil splošen naskak na sodrugo in njih izgon iz dvorane. Zatem je — 2. dejanje — pangermanist Duschik grajal Hitlerja, ker iz obzirnosti do Mussolinija ne dovoli načeti vprašanja o južni Tirolski. V pretepu med Hitlerjanci in pangermanisti poslednji podležejo ter pobegnejo. Krščanski socialci očitaajo Hitlerju njegovo vedenje v verskem vprašanju. Toda protivniki jih našeškajo in vržejo na cesto. ako se je končalo 3. dejanje.

V 4. dejanju so pregnani krščanski socialci trčili zunaj na pangermaniste. Pod milim nebom so oboji začeli prerekanje, ki se je izpreverilo v splošni tepež. Redarstvo (5. dej.) se pojavi in spravi pod ključ vse, kar leze ino grede.

Epilog. Politijski komisar XVII. okraja vije roke v svoji pisarni. Oč: "Koliko ljudi! Hvala bogu, da vsaj socialnih demokratov ni bilo poleg. Do jutri bi moral tu sedeti..."

ROMANCA NA PARNIKU.

Na Cosulichevi ladji Vuleania se je dne 9. januarja vršila v Trstu poroka, pri kateri sta bila navzoča dva stara kapitana Cosulichovega brodograja.

Ženin je bil kapitan Paolo Cosulich, nevesta pa Bertha Stuparich. On je sin kapitana Aristida Cosulich, mojstra motorne ladje Vuleania, ona pa hči kapitana Roberta Stuparicha, mojstra motorne ladje Saturnia. Poročne obrede je izvršil v ladijski kapeli Rt. Dev. Luigi Ridolfi.

Paolo Cosulich in Bertha Stuparich sta bila na istem vseničlišču v Italiji.

Paolo Cosulich je eden izmed pilotov Cosulich Airways ter vozi med Trstom in Turinom.

Seznanila sta se pred dvema leti na Brionskih otokih, kjer sta bila oba kapitana s svojima družinama na počitnicah. Na Brionih je tudi Gene Tuney s svojo nevesto preživel medene tedne, in tam se je bila ustavila tudi motorna ladja Vuleania, da se je izkreal Bernard Gimbel iz New Yorka.

Po poročnih cerimonijah je bil v obrednici Vuleanije serviran zajtrk. 200 gostom.

Navzoči sta bili tudi Cosulichova družina ter več visokih državnih uradnikov iz Trsta.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem posla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. — Uprava "G. N."

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogranah parobladov:

P A R I S 15. jan. (10 P.M.)

ILE De FRANCE 30. jan.; 17. feb. (12.05 A.M.) (12.05 A.M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsaakdo je v posebni kabini v vsem modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene. Vpisaajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

VOLKOVI V KARPATIH

Iz Marmoroške Sihoti poročajo, da so se z nastopom zimskega vremena v ondotnih krajih pojavila velika krda volkov, ki prodirajo iz goratih predelov v doline. Izstradane zverj napadajo kmetije z veliko krvočelnostjo ter odnašajo drobnico z največjo drznostjo.

Pred dnevi sta napadla dva volka v bližini Vise ciganskega pastirja Pamfila Staracheja, ki se je vračal domov s svojo štiriletno hčerko. Volkovi so ga naskočili, vendar se jim je postavil v bran ter jih je odbijal s batom. Medtem ko se je boril in odganjal na ta način eno zverino, je drug volk popadel otroka ter ga raztrgal na kose. Ko je začel pastir klicati ljudi na pomoč, so krdele gladnih napadalcev pregnali kmetje šele z gorečimi plamenicami, ker s e pred drugim niso hoteli umakniti. Pastirja samega so volkovi močno oklali ter ga pustili v snegu s težkimi ranami, od njegove štiriletne hčerke pa so našli le še nekaj kosti.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

SMRT IMPRESARIJA POWELLA

Sombor. sodišče je razglasilo sodbu praznični umrl znani impresarij Lionel Powell, ki se je bil pred kratkim na nekem potovanju prehladil. Zbolel je na koncertni turneji z bivšim poljskim državnim predsednikom, klavirskim virtuozom Paderewskim.

Powell je bil lastnik največjega koncertnega podjetja na Angleskem ter je bil v poslovnih zvezah z največjimi umetniki na kontinentu. Njegova specialiteta je bila, uvajati uspešne virtuoze iz Francije, Italije, Nemčije, Avstrije ter iz drugih evropskih dežel pri angleški publiki. Na ta način je uvedel v angleško koncertno dvorano Bronislava Hubermana, Vaso Prihoda in tenorista Benjamina Giglia. Powell je vzdrževal izborne poslovne zveze tudi z Avstralijo, katero je prepotoval s svojimi koncertanti nešteto krat. Imel je poslovalnice skoraj v vseh večjih mestih ter je priredil za svojega življenja nič manj kakor 16,000 javnih nastopov. Seveda bodo koncertanti za njim žalovali, kajti težko mu bo najti enakovrednega naslednika.

Koledar za l. 1932...

VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev—Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali.

Cena
50c

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISE ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN